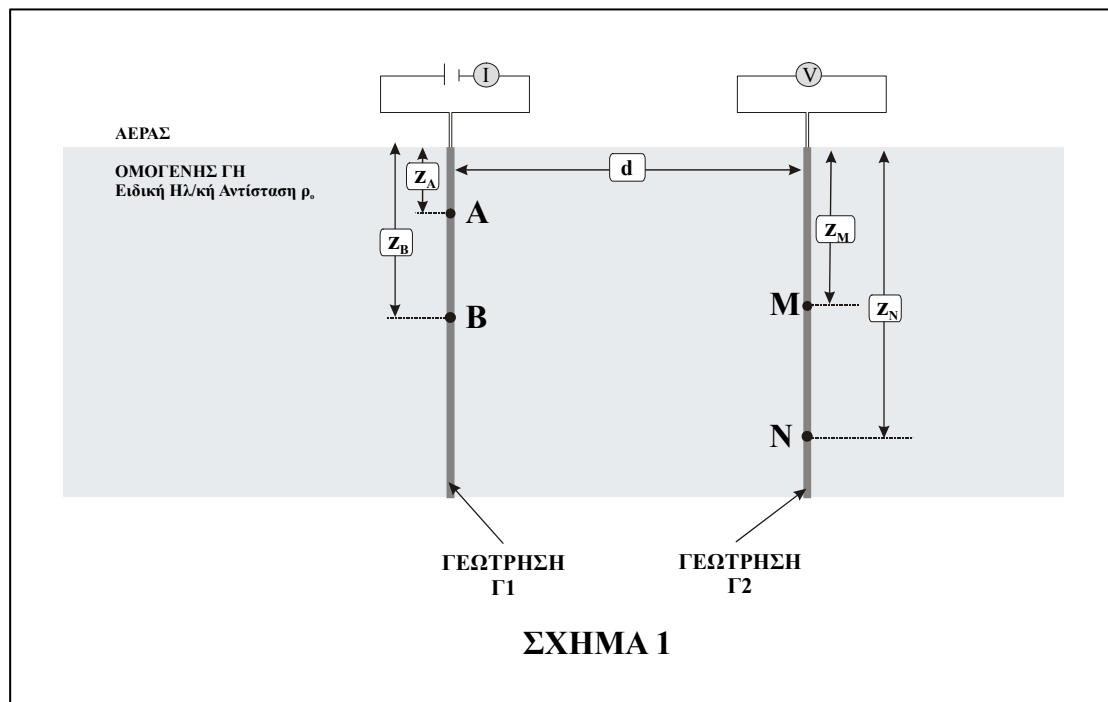

LAB 1

ΑΣΚΗΣΗ 1.

Μέσα σε ομογενή γη ειδικής ηλεκτρικής αντίστασης ρ_0 υπάρχουν δυο κατακόρυφες γεωτρήσεις Γ_1 , Γ_2 (Βλέπε Σχήμα 1) που απέχουν μεταξύ τους απόσταση d . Διαμέσου ειδικού καλωδίου εισάγονται στη γεώτρηση Γ_1 ο θετικός (I+) A και ο αρνητικός (I-) B πόλος μιας πηγής σε βάθη z_A , z_B αντίστοιχα. Μέσω της πηγής εισάγεται στο έδαφος συνεχές ηλεκτρικό ρεύμα έντασης I.

1. Να αποδειχθεί ότι η διαφορά δυναμικού V_{MN} που θα μετρηθεί σε δυο ηλεκτρόδια δυναμικού M, N που βρίσκονται στη γεώτρηση Γ_2 και σε βάθη z_M , z_N αντίστοιχα δίνεται από τη σχέση:

$$V_{MN} = \rho_o I \frac{1}{K}$$

Όπου K είναι ο γεωμετρικός παράγοντας της διάταξης που δίνεται από τη σχέση :

$$K = \frac{4\pi}{\left(\frac{1}{\sqrt{(z_A - z_M)^2 + d^2}} - \frac{1}{\sqrt{(z_B - z_M)^2 + d^2}} - \frac{1}{\sqrt{(z_A - z_N)^2 + d^2}} + \frac{1}{\sqrt{(z_B - z_N)^2 + d^2}} \right)}$$

2. Κατά τη γεωηλεκτρική διασκόπηση μιας περιοχής με αργλικές αποθέσεις και αντιστάσεις της τάξης των $\rho=10 \text{ Ohm-m}$ αποφασίστηκε να εκτελεστούν μετρήσεις με την παραπάνω διάταξη μεταξύ δυο γεωτρήσεων που απέχουν μεταξύ τους $d=20\text{m}$. Για το σκοπό αυτό χρησιμοποιήθηκε ένα όργανο μέτρησης με μέγιστη τάση πηγής $V_{\text{πηγής}}=500\text{V}$, με ακρίβεια μέτρησης δυναμικού 10^{-3} V και δυνατότητα εισαγωγής ρεύματος με μέγιστη ένταση 2A . Στον αρχικό σχεδιασμό προβλεπόταν να γίνουν οι παρακάτω 3 μετρήσεις:

Μέτρηση	z_A (m)	z_B (m)	z_M (m)	z_N (m)
1	20	10	40	50
2	20	10	50	60
3	20	10	60	70

Κατά την εκτέλεση της μέτρησης βρέθηκε η αντίσταση επαφής των ηλεκτροδίων ρεύματος να είναι $R_c=0.5\text{K}\Omega$
 Ποια από τις παραπάνω μετρήσεις δε μπορεί να εκτελεστεί στην πράξη και γιατί;

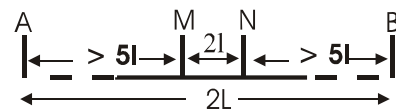
ΑΣΚΗΣΗ 2

Να αποδειχθεί για τις διατάξεις του σχήματος ότι η φαινόμενη αντίσταση δίνεται από τους τύπους:

A. SCHLUMBERGER (για $L \gg l$)

$$\rho_a = \frac{V_{MN}}{I} \left[\pi \frac{L^2}{2l} \right]$$

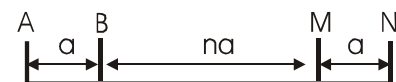
(a)

SCHLUMBERGER

B. ΔΙΠΟΛΟΥ-ΔΙΠΟΛΟΥ

(b)

DIPOLE-DIPOLE

$$\rho_a = \frac{V_{MN}}{I} [-\pi n(n+1)(n+2)a]$$

(c)

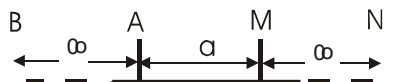

POLE-DIPOLE

C. ΠΟΛΟΥ-ΔΙΠΟΛΟΥ

$$\rho_a = \frac{V_{MN}}{I} [2\pi n(n+1)a]$$

(d)

POLE-POLE

D. ΠΟΛΟΥ-ΠΟΛΟΥ

$$\rho_a = \frac{V_{MN}}{I} [2\pi a]$$